

JOERGENSEN, Johannes (eigenlijk Jens J.)
(Svendborg 6 november 1866 – Svendborg 29 mei
1956).

Bekeerde zich in 1896 tot het katholicisme. Tijdens reizen doorheen Vlaanderen kwam Joergensen, journalist en letterkundige, voor de Eerste Wereldoorlog in contact met katholieken als Maria Belpaire en Cyriel Verschaeve. Voor de oorlog werkte hij mee aan de literaire tijdschriften *Diet-sche Warande en Belfort* en *Jong Dietschland*. Joergensen was van 1913 tot 1914 docent in de esthetica te Leuven en in 1927 werd hij doctor honoris causa

aan deze universiteit. Zijn flandrofilie kwam tot uiting in zijn *Klokke Roland* (1915), waarin hij de oorlog voorstelde als een strijd tussen heidenen en katholieken en de bewering ontzenuwde van drieënegentig Duitse geleerden, als zou door de Duitse inval in België het volkenrecht niet geschonden zijn. Dit boek bezorgde hem achter de frontlinie een grote populariteit, maar maakte hem in Duitsland persona non grata. Later publiceerde hij nog werken als *I det yderste Belgien* en *Flandersns Loeve*. Hierin bracht hij verslag van zijn bezoeken aan het IJzerfront en veroordeelde hij de oorlog.

WERKEN: *Klokke Roland*, 1915 (Nederlandse vertaling onder de titel *Klokke Roeland*, 1916); – *I det yderste Belgien*, 1916; – *Flandersns Loeve*, 1919.

LITERATUUR: M.E. Belpaire, *Gestalten in 't verleden*, 1947; – P. Nuyens, *Johannes Joergensen*, 1959; – L. Lams, *Johannes Joergensen*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1984.

LUDO HELSEN* EN SAM VAN CLEMEN